

*Prof. dr. sc. Željko Tanjić,
rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta*

***Pozdravni govor na blagoslovu Sveučilišne knjižnice u sklopu Dana
Sveučilišta***

Petak, 31. svibnja 2024. u 10 sati

Poštovani, (uzoriti gospodine kardinale, preuzvišeni gospodine nadbiskupe Gallagheru, preuzvišeni gospodine nadbiskupe Dražene, preuzvišeni gospodine apostolski nunciju, preuzvišena gospodo nadbiskupi i biskupi, poštovani ministri, veleučena gospodo rektori i prorektori, poštovani i dragi članovi Senata, poštovana izaslanice ravnateljice NSK-a, poštovani voditelju Sveučilišne knjižnice i njeni djelatnici, poštovani direktore Sollicituda i članovi Nadzornog odbora, poštovani predstavnici projekatata i izvođača radova na obnovi zgrade Sveučilišne knjižnice),

„Sveučilište je samo niz zgrada okupljenih oko knjižnice“, napisao je jedan američki povjesničar i književnik. Ove njegove riječi kao da su odjek srednjovjekovnog aforizma „claustrum sine armario, quasi castrum sine armamentario“; u prijevodu „samostan bez ormara s knjigama je kao tvrđa bez oružja“.

I premda znamo da je sveučilište prvenstveno zajednica studenata, nastavnika i djelatnika, ova tvrdnja izriče duboku istinu važnu za sveučilišni život. Knjižnica je i u današnje doba, pored Crkve, srce svakoga sveučilišta jer u sebi ujedinjuje toliko različitih dimenzija sveučilišnog života i rada. Ujedinjuje osobni rad, uronjenost u svijet

knjige, različite pa i digitalne izvore znanja koji nas povezuju s onima koji su prije nas razmišljali i stvarali i koji nam omogućuju da i mi rastemo u spoznaji i znanju okruženi knjigama, ali i zajednički rad s ljudima koji s nama dijele istu ljubav i strast prema čitanju i znanju s ciljem oblikovanja vlastitih duša i života. Hekatej iz Abdere iz 4. st. prije Krista opisuje u svom djelu *Povijest Egipta* kako se našao pred portalom na kojem je bio natpis koji je on na grčki preveo kao *psychè̄s iatreion*, „mjesto brige za dušu“. Pitajući se gdje je to „lječilište duše“ odgovor je našao kada je prošao kroz ogromna vrata: bila je to aleksandrijska knjižnica.

Nakon višegodišnjeg rada na obnovi naše Sveučilišne knjižnice zahvalan sam Gospodinu što smo danas dionici ovoga slavlja. Hvala našem osnivaču uzoritom kard. Bozaniću koji je započeo ovo djelo, a posebno hvala našem Velikom kancelaru preuzvišenom nadbiskupu Draženu koji je svojim odlukama i vizijom omogućio dovršetak ovoga zdanja koje će početkom jeseni biti na raspolaganju našim studentima. Hvala Sollicitudu i direktoru mons. Encu Rodinisu kao i Nadzornom odboru koji su zdušno radili na ovome projektu. Knjižnica je obnovljena sredstvima Sollicituda, Hrvatskog katoličkog sveučilišta te donacijama gosp. Marka Franovića iz Australije, Grada Zagreba i Zaklade „Renovabis“ Njemačke biskupske konferencije. Hvala projektantu gosp. Cvjetku, tvrtkama Facies i Konzalting inženjering. Hvala mojim prorektorima i voditelju Sveučilišne knjižnice gosp. Muratiju i našim informatičarima na čelu s gosp. Juklom.

Hvala Vama preuzvišeni nadbiskupe mons. Gallagheru što ste danas s nama. Preuzvišeni, neka blagoslov koji ćete zazvati bude početak mnoštva blagoslova koji će se u ovom prostoru od više od 2.500 kvadrata s različitim sadržajima za naše studente umnažati i dijeliti. Želimo zazvati

prisutnost Onoga koji je Riječ Života i koji nam otvara Knjigu Života kako bi njegov Duh uvijek bio prisutan u ovom prostoru, u ljudima koji ovdje rade i svima onima koji će ovdje biti posvećeni studiju i proučavanju te podari da naše Sveučilište raste u vjeri i znanju. Ad multos annos vivat!